

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

corpus non amplius est mortale, non elurit, non fitit; sed est gloriosum: ita nostra erunt corpora, 1. Cor. 15. *Quod sicut fiet a quo dicitur.* Neque quicquam obstabit quo mortis genere occuberit corpus hominis pii & quomodo. Etenim tanto magis futurum est gloriosum, quanto fuit ignominiosius. Neque enim hoc est impossibile Deo, sed, qui cuncta subiecit sibi, qui dixit: mihi data est omnis potestas, is etiam hoc poterit efficere & præstare, quod per vas suum electum hic promiserit.

III. Pars.

Vnum hoc tertio loco addi etiam debet, ut sciamus, quid nobis civibus sit faciendum. Nam hic labor, hoc opus.

1. Civis vivere debent secundum leges & statuta præscripta. Leges ergo & nos observabimus. Explica hoc secundum præcepta Decalogi. Neque enim civibus concessum est pro lubitu suo vivere: Ita neque nobis, sed faciendâ patris voluntas, Matth. 7. v. 21. Dico enim vos tum demum amicos, inquit Christus, Joh. 15. v. 14. si feceritis voluntatem. Ergo danda corpora ad servendum Deo viventi, Heb. 9. v. 14. Rom. 12. v. 1.

2. Onera Reipubl. ferenda *Srohnen / wachen / rehsen.* Ita & nos parati sumus ferre ferenda. quæ summus *civitas huius* cœlestis præses imposuerit. Tollite iugum meum, Matth. 11. vers. 29. Qui non tollit crucem suam, Matth. 16. vers. 24.

F I N I S.

T H E M A L X X I V.

Coloss. 2.

Et vos cum essetis mortui per delicta & præputium carnis vestrae, simul cum illo vivificabit, condonans nobis omnia delicta deleta, quod adversus nos erat chirographo, quod erat contrarium nobis per decreta, & illud sustulit de medio & cruci affixit.

DISPO.

Paulus Ep
concordia:
us, etiam cu
us nos cum
nal cum co
quibus in
Deo in nos
fuerunt anim
sat in epistol
quella, cur
petitanc
cumis alrei
no ex coll
1. Primum
sistentium
2. Quo
3. Quon
uata.

De Colo
ter, quod a
sunt mort
ze a corpor
noctem, ide
tum velicel
viri erant.
paratum,
Per præp
pe laborab
L. Dilecti
stantissimo
solam Ch
nere digni
obis, quales

DISPOSITIO.

Paulus Eph. 2. v. 5. sic scribit, Deus qui diues est in misericordia: propter multam charitatem suam qua dilexit nos, etiam cum essemus mortui per delicta, conuiuificauit nos cum Christo, simulque cum eo resuscitauit, & simul cum eo sedere fecit inter cœlestes, &c. Hæc verba, quibus insignia illa beneficia, per Christum parata, & à Deo in nos collata, exactissime describuntur, sic Pauli fuerunt animo infixæ, vt bona ex parte eadem verba repetat in epistola ad Colossenses, loco prælecto. Debent itaque illa, cum non minus, ad nos, quam ad Colossenses pertineant (quia & ipsi eramus gentiles) nostris quoque animis alte infigi, quanta beneficia acceperimus. Istud vero ex collatione optime patebit.

1. Primum ergo dicit Paulus, quo loco res suorum Colossensium fuerint ante conuersionem.
2. Quo in statu iam sint res ipsorum post conuersionem.
3. Quomodo tanta Dei beneficia in ipsos fuerint deriuata.

I. Pars.

De Colossensibus, sicut antea de Ephesiis Paulus refert, quod antequam Christi cognitionem acquisuerint, fuerint *mortui*. Non intelligit autem separationem animæ à corpore, vel mortem corporalem: sed spiritalentem mortem, ideoque addit, Mortuos fuisse *in peccatis*. Quia enim nesciebant remedium contra peccata, in illis sic perituri erant. Quando tales fuerint addit, sc. cum haberent præputium, id est, quando fuerint gentiles, alieni à Christo. Per præputium etiam intelligit impuritatem omnem qua laborabant gentes, sicut Rom. 1. v. 29. patet.

L. Discimus quales fuerint omnes homines nati sub Gentilismo, scilicet, extra Christum, (antequam per Baptismum Christo inferebantur) mortui, hoc est, æterna morte digni, alieni à Deo, à promissionibus, & omnino tales, quales describuntur, Eph. 2. v. 12.

Nec

Nec tales tantum erant Ephesi & Colossenses, sed & nos Germani, oriundi à gentibus & postremi inter gentes conuersi ad Christum. Pauci hoc agnoscent. Adeoque etiam minus sunt grati erga Deum. Ideo Paulus suis illud sapere in memoriam reuocauit, 1. Corin. 12. v. 2. Ephes. 2. vers. 1.

II. Sed hodie ante regenerationem sumus in peccatis mortui, quæ abluendum necesse est lauacro aquæ in verbo, Ephes. 5. Tit. 3. Facit hoc contra affectores liberi arbitrii.

II. Pars.

Et antithesi constat, quanto meliori iocō iam sint res Colossensium, de quibus ait, quod cum olim mortui fuerint, iam sint *uiuificati*. Et quidem *conuiuificati* eū Christo; sicut & Ephes. 2. legitur. Intelligitur illa ad vitam spiritualem per Christum facta reductio, quam vita æterna consequitur. Qualem uero uiuificationem intelligat, ipse ostendit ad deum: *Condonans nobis omnia delicta*. Beati enim sunt quorum sunt remissæ iniquitates, Psal. 32. v. 1.

Sicut enim propter peccata mortui dicebantur: ita propter remissionem peccatorum pro uiuis reputantur.

Et notatu in primis dignum est quod *condonata omnia peccata* asserit. Et inquit **NOBIS**.

L. Idem nobis beneficium contingit per Christum, quod olim Colossensibus, quod Deus nobis credentibus peccata uult remittere & condonare: in quo omnis nostra salus consistit. Beatus cui Dominus non imputat peccatum, Psal. 32. v. 1. Datur salus populo quæ est in remissione peccatorum; Luc. 1. v. 77. Hæc uere uita est nostra.

Ineffabile profectio est hoc beneficium.

2. Tanto uero maius quod *condonantur delicta*, scilicet ex mera gratia, Mat. 18. v. 27. Rom. 11. v. 6. Ephes. 2. v. 5. & 8.

3. Et quod *condonantur omnia*. Omne debitum remissi tibi, Mat. 18. v. 32.

Consolatio hæc peccatoribus credentibus maxima est.

III. Pars.

III. Pars.

Qua ratione autem Colossenses hæc tanta beneficia acquisierint probe notandum. Factum, id est, mediante Christo, cum quo, siue per quem, sunt viuificati. Propter illum etiam condonata peccata. Quomodo?

1. Quod is deleuit chirographum scriptum contra nos. Decreta & legem Decalogi intelligit, quibus lex nos peccati reos agebat. Hoc chirographum cōtra nos scriptum Christus deleuit suo sanguine, ne posset nos conuincere.

2. Ne tamen deleuit, sed & plane sustulit è medio, ne veniret in conspectum iudicis, atq; cruci suæ affixit. Hoc est, Christus in cruce vna litura deleuit peccata, sustulit, & in cruce reliquit affixa: dum pro nobis factus fuit maledictum, Gal. 3. v. 13.

1. Maior consolatio vix esse potest homini de peccatis tentato, quam hæc ipsa: quod omnia condonata, per Christum deleta, sublata sint è medio. Idem Mich. 7. v. 19. In profundum maris demersa. Nunquam desperabit, qui hæc & similia (vt sunt, Psal. 103. v. 12. Esa. 44. v. 22) fidei corde meditatatur.

Faciunt autem hæc pro pœnitentibus & credentibus. Cæteris valet id, Psal. 90. v. 8. Statuisti in lucem.

F I N I S.

THEMA LXXV.

Coloss. 3.

Superna curate non terrestria. Emortui enim estis & vita vestra abscondita est cum Christo, in Deo. Quandoque Christus manifestatus fuerit, vita nostra, tunc & vos cum illo man festabimini in gloria.

D I S P O S I T I O.

Tria sunt in his verbis Pauli, quæ accuratori explanatione opus habere videntur: cum prima fronte quadam

Ss appa.